

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografică arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.

Epistole nefrancațe se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 5 Februarie.

Diaarele unguresci nu încează de a „descoperi” emisari și agitatori de tot soiul și când autoritățile caută mai cu deamărunt să-i afle, se vede că toată treaba e spaimă goală.

Nici diaarele polone nu credem că rămân înapoia sororilor lor unguresci. Săfăra ce se făcu cu Rutenii din Galiția pare că încă areș eese la o nimica. O comună, sau poate mai multe comune, volau să treacă dela greco-catolicism la ortodocsie. Deci fiindcă Rușii sînt ortodocși, Rutenii, cari voiau să treacă la ortodocsie trebuia să fie cel puțin „rușofili”, dacă nu panslavisti. Pentru caracterizarea afacerii alarmătoare din Galiția amintim o unică împregiurare din ascultările unui invinut principal, a consilierului de curte Dobrzansky. Acesta, spune „Egyetértés”, că și-a început răspunsul la cea dintâi ascultare, esprimânduși mirarea, cum, același guvern, care la distins pentru principiile sale politice, vine astăzi să l'aresteze din aceeași cauză, adevăc pentru aceleși vederi și principii politice. Într'aceea cercetările nu sînt terminate. Vom mai aștepta. Din tonul presei care făcea larma cea mai mare la început însă se vede că n'are se eese nimica din toată afacerea.

În Crivoscia se așteaptă în zilele mai de aproape nise lupte sericose. Din scriile telegrafice care spun că Covacevici și Bucalovici s'au dus în Bocceș de dea ajutorul insurgenților, se vede că dea însmănată se atribuie în tabera resculaților pozițiunilor ocupate de ei. Firesce, Crivoscia abia are o întindere de vr'o câte-va miluri cuadrate, dar fiind că rescoala s'ă escat aici, înfrângerea Crivoscianilor ar fi un eveniment, al cărui efect deprimator ar atinge mișcarea întregă. De aci se esplică încordările ce le fac șefii insurecțiunii pentru a dă piept aici cu trupele

noastre. Loc. Mareșal Iovanovici a îndreptat cătră trupe un ordin, în care între altele se dice:

„Problema, cu care sînt încredințat în Erțegovina, e foarte grea. Proporțiunile ce a luat răscoala și puținele trupe ce avem, ne silesc decamdată a aștepta sporeirea trupelor și sosirea primăverii. După aceasta ne vom ocupa cu energie de înfrângerea resculaților. Toate întreprinderile trebuie sevrășite totdeauna cu putere suficientă pentru a garanta succesul. Față cu un dușman care năvălește asupra noastră cu trupe puține din locuri ascunse unde stă la pândă, alegând terenul cel mai greu, cu un dușman care e datat a trimbița succesele cele mai mici ca nise învingeri mari, trebuie să ne silim a-i tăia ori ce ocaziune pentru asemenea năvăliri. Pretind dela toate trupele energie fără cruțare, constanță și precauțiune în luptă, dar să cruțăm această țeară, care și așa e seracă în resurse, căci cu o procedere necruțătoare ne vom despoia pe noi înșine.”

„National Zeitung”, vorbind despre împregiurarea când principele Nichita ar trebui să se alegă între poporul său și Austria scrie următoarele:

În Muntenegru se ating foarte de aproape pozițiunile Austriei și Rusiei, și acolo ar pute să se adune în tot momentul o materie pentru conflicte. Principele Nichita tot mai lucrează, ca, prin toate sforșările, se reziste la siluirile hordelor sale de răsboinici și se manțina neutralitatea; așa pare cel puțin pe din afară. Totuși nu mai încapă nici o îndoială că principele muntenegrean, nevoit să se alegă între a fi contra Austro-Ungariei și a se lăsa să fie gonit și pârșărit de supușii sei, va preferi să fie contra Austro-Ungariei; mai ales că principele Muntenegru este sigur, în toate împregiurările, de un sprjin din partea Rusiei, dacă va rămănea credincios suspușilor sei. Rusia mănține cu o îndărătnicie ne mai pomenită pozițiunea sa din

Muntenegru și, în momentul când d. Katkoff este numit consilier de Stat și generalul Scobeleff ține discursul său, ea este negreșit mai dispusă ca ori când se smulgă această protecțiune din mâine Austriei. Speranță pentru o rezolvare favorabilă a afacerii erțegovinene se află acum mai ales în repedițiunile și energia acțiunii austriace. Până acum armata austriacă se află numai în stare de pregătire și de aceea numai de aci înainte trebuie se acceptăm faptele.

Rescoala.

Raportul oficial din Seraievo din 14 Februarie se ocupă mai cu samă cu dispozițiuni pentru de a se asigura trupele contra resculaților.

„Narodni List” din Zara scrie: În cercul Trebiniei s'ă format o bandă de insurgenți. Resculații dela Simița silose satele Dičlana și Scenițane să se alătore lângă densii. Cu o trupă nelnsemnată s'ar pute nimici banda aceasta, care nelnscește ținutul peripa dreaptă a Trebiniei. Este de temut că banda aceasta își va întinde patulările sale până în satele dalmatine.

După același diaru aflăm, că Covacevici a alergat în ajutorul Crivoscianilor. Și insurgenții din Zubci și Sutornia, Priebor și Corienice se adună la Vratilo spre a se opune avansului trupelor. În locul amintit în urmă sînt la vre o 600 resculați. Trupele proced cu multă grije întărinduși pozițiunile ocupate. — În Cattaro se aud pușcături de tunuri îndreptate contra insurgenților, cari se retrag pe înălțimile dela Velieveci și cu toate că ved taberile noastre nu utoează a se apropia de ele. Trupa n'are până acum decăt 4 morți și 18 răniți. Perderile insurgenților se scotocse a fi preste 200.

Descoperirile lui Kossuth.

II.

Ultima epistolă a lui Pulszky comunicată de noi era datată din 15 Octomvre 1860. Cinci zile mai târziu a apărut — diploma din Octomvre! Din epistola următoare a lui Kossuth cătră Cavour se vede ce efect au avut concesiunile făcute în aceea diplomă asupra conducătorilor mișcării maghiare și asupra Ungariei.

London în 22 Noembre 1860.

„Opiniunea mea personală despre efectul concesiunilor am dispus să se comunice Esceleții Vs.; Văm făcut totodată și promisiunea că mi voi procura informațiuni esacte din patrie și fără de a mă lăsa a fi influențat de dorințele mele personale, cum se și cuvine unui om onest, v'e voi comunica, de conte, tot ce voi afla, și voi raporta numai fapte necontestabile. Acum sînt în pozițiune a mi implini promisiunea, și aceasta o fac cu bucurie și satisfacțiune.

M'am silat a-mi căștiga nesece raportori imparțiali. Am cerut servicii amicabile ce mi s'au imbat de bună voie din partea a patru Englezi; doi dintre acestia sînt membri ai parlamentului (unul aparține partidului torist) amândoi sînt conoșuși și inițiați în cercurile societății mai „înalte” a Ungariei; al treilea e un comerciant din London, care are concesiuni comerciale în Pesta; al patrulea e un preot protestant, care vorbese nemțese. Nici unul dintre acesti domni nu scie de misiunea celorlalți trei și fie care dintre dișii mi-a dat cuvntul, că va fi un observator imparțial, fără de a face să se simtă concesiunea lor cu mine nici pe departe.

Raporturile lor arată un acord minunat și ne dau siguranța că majoritatea preponderantă a națiunii (99 între o sută cum se exprimă conservatorii vechi) resping în mod absolut și cu o hotărîre ce eschide ori ce discutii ori ce idee de negociare

FOIȚA.

Cugetările unei regine.

Introducere de al Louis Ulbach (Nouvelle Revue)*

Regina era în costum național când am salutată-o. Numai pe acela la poartă la Sinaia; ea l' a pus la modă. Pentru ori care altă femeie e'ar dice că al poartă din cochetăria, atât de bine o prinde, atât îi împodobese caracterul; în realitate însă ia al poartă de datorita sa de suverană, și pentru a încurajia industria națională. Domnișoarele ei de onoare al poartă cu mai puțină intențiune politică, și este o visune straniu în farmecul ei, această tineră curte feminină, cu vestiminte cusute, aurite, înfățurate, cu bani de aur și cu v'el pe cap vorbind și cugetând în limba franceză, când te aștepti la o ciripire orientala.

Regina este înaltă, bine făcută. Ochiu săi sînt albaștri, cam slabi, ei

caută de aproape privirile, spre a prinde mai repede cugetarea. Când scii că au plâns mult, găsesci azurul lor adunc și fulgerul lor mișcă în tocmăi ca o cugetare eroică. Sprincenele, fin arcuite, au o estremă mobilitate; gura, corectă, este deprinsă cu surisul și lasă a se vedă dinții albi, bine aliniați; p'elul castaniu, belngat, este adesea nedisciplinat; mâna-i este frumoasă, condeil nu o îngreuză; piciorul, ager la umblet, este cambrat și cu aceste în întregul ei este mai frumoasă decăt frumoasă, mai grațioasă decăt frumoasă. Pe această scinteiere a inteligenței, a bunătăței, a onestității, care merge înaintea vizitatorilor pentru a le ridica șfiala și a i face a vorbi îndată este farmecul, ceața modestiei o mirare ingenuu de a responde la titlul de Maiestate, o uitare a rangului, care arată mai bine toată această lucrare înveliindu-i și care în curcă mai mult pe cei pe cari voese al primi bine.

Sciam că regina ascunde în inimă-i un doliu neconsolabil, și că mama, acum fără copii, își hrănesce

durerea prin nesfârșita-i îngrijire pentru s'ermanii orfani. Fu oare numai ideea acestui doliu, sau nedreapta bănuială a vre-unei alte nastegii, care îmi aduse aminte versurile suspinete de Maria de Neuburg, în Ruy-Blas?

„Căci nu sînt încă, eu care me tem de toți acesti mari, în buna-mi Germanie, cu bunii mei părinți! Cum alegam cu sora-me în erburii! Și apoi sătenii treceau însărcinați cu snopi și ne încarcam cu ei!... Ce plăcut era...”

Dacă regina României nu-și regretă patria schimbată, și-adoce cel puțin aminte cu o fragedă melancolie de *buna-i Germanie, de bunii sei părinți și de snopi ce a purtat.*

Se scie că este născută principesa de Wied. Dar în acest dulce principat pe când prima, supt direcțiunea unei mame inteligente și atente, cea mai deplină instrucțiune, era triu liberă, pe câmp în natură. Ea era victoioasă, veselă, adesea silită, a unui interior pe care bosla îl întuneca. Principele tatăl său a murit de pept; cel mai t'ener din frații săi, care ar fi trebuit săi

fie tovarșul jocurilor, lănceștia l'ngă d'ansa până ce muri. Ea învățea a cânta, a m'angăia pe bolnavi, înainte de a fi suferit prin ea însăși. Principesa de Wied clădise o fermă, unde viza de a închide, de a creșce și a însănoști copilul bolnav.

Cei doi juni principii și sora lor își petreceau timpul lucrând pământul, și frumoasa regină, a cărei fotografie se vedea pretutindeni la Bucuresci în înostum de săteană română ținând o furcă și torcând, ar fi putut fi reprezentată, la vârsta de doi-spre-dece ani, culegând cartofi, porumb, sau mulgând vacile.

Torcătorea română 'și aduce aminte de tineră fermieră: Ea iubese natura cu pasiune; o cunoase, o descrie; nimeni dar nu se va mira de a găsi în cugetările ei asupra lunei sau asupra curții, impresiuni culesse la țeară sau aduse dela p'ășărie.

Această poftă câmpenească într'o inteligență atât de rafinată, această sciință a satului într'o principesa care scie toate limbile, și care a sciut mai întâiu limbile vechi, până a nu învăța

* Din „Românul”.

cu Austria, ori cum ar fi condițiunile. Națiunea voeose a rumpe cu Austria odată pentru totdeauna și cu ori ce preț. Ea își aștepta eliberarea dela Italia. Raportorii mei au fost surprinși de siguranța, cu care fie care așteaptă, ca eu să me întorc în scurt timp cu ajutor din Italia acasă. Despre acest ajutor liberalii dic: „E sigur ca acela se va da, asupra acestui lucru nu încapе nici o îndoială”, acei ce aparțin partidei moderate dic: „Durec trebuie se așteptăm;” masele cred instinctiv și atât de firm, încât nimic nu le poate sgundi în această credință. Oamenii cred că e un lucru de tot firesc ca ați mână vor primi proclamațiunea mea la arme și declară că niciunul nu va lipsi când e vorba de a sta umăr la umăr; printră ei seiu că în momentul ce națiunea va fi chemată la arme de mine și conșoții mei speranța în succes e asigurată.

„Dacă doriji, dle conte, ve pot servi cu amenunte interesante.

„Încât pentru diploma din 20 Octombvre, raportorii mei au aflat, că oamenii sau că vorbesc cu dispreț despre ea, ca despre o nenorocită comedie, sau că declară: „fiind că (diploma) ne dă o armă a mână trebuie se ne folosim de ea.”

„Atât despre opiniunea publică în genere și anume după rapoartele conglasitoare dela nise observatori cu totul imparțiali.

„Dealță parte — și aceasta e un lucru de o însemnată mai mare — noi am provocat comitetul central din țeară, care are în Ungaria toate firele mișcării în mâine sale, să trimiță pe unul dintre membrii săi și anunit pe unul dintre acei bărbați, carei sunt destinați a ocupa un post de comandant în lupta revoluționară. Respectivul avea să ne dea un raport detaiat despre tot ce a făcut comitetul deia și despre cele ce avea de cuget se mai face, intru cât s'a cecutat instrucțiuni noastre cu un cuvânt despre tot ce se întâmplă în Ungaria.

„Trimisul a sosit în țeară, s'a uținut convorbiri și pe baza acestui raport autentic, ași pot dice oial, îmi iau voia a ve comunica Escelenției Voastre cum stăm noi în Ungaria.

„În Ungaria acțiunea se operează acum în doaze direcțiuni: pe calea opozițiunei legale și a organizațiunei secrete.

„Încât pentru calea opozițiunei legale, se făcuse la început sub primele impresiuni ale diplomaei din Octombvre, planul ca nici unul dintre amicii nostri politici să nu primescă vre-o funcțiune și se i se pună cabi-

netului din Viena ca pedecă acea *vis inertiae* ce e încercată rezistenței pasive.

„Der cumpânindu-se lucrul mai de aproape oamenii veniră la convingerea că ar fi un câștig necalculabil pentru mișcarea revoluționară, dacă funcționarii austriaci vor fi respinși de pe arena publică, dacă în locul lor ar veni amicii nostri politici, și în deosebii, dacă oficiile comitatense și totdeodată poliția și posibilitatea de a refusa contribuțiunile se vor afla în mâine lor. S'a hotărât deci a se pune în lucrare reconstrucțiunea comitatelor și anume așa ca în sensul legii să se convoace congregațiunile comitatense, cum au existat în anul 1848. Comisiunile comitatense din anul 1849 aveau să se institue de nou, lacunele escăte prin moarte să se suplinească prin patrioți rezoluți și credincioși și în același mod să se ocupe funcțiunile comitatense. Contra acestei (reform)e nici guvernul din Viena nu putea face vre o obiecțiune fără a se da pe sine însuși de micinună.

„Deși din două lucruri unul se va face ex necesitate s'a u că guvernul din Viena va împedea acest plan cu forța — și atunci întreaga clădire a așa numitelor concesii va căde dintro lovitură, perfidia Austriei se va demasca de nou și mișcarea va crece în proporțiunile lavinelor, s'a u Austria nu va cuteza a ne pune pedecă și atunci terentul pentru conșoții nostri re mâne liber. Nu trebuie se deseplic mai de aproape dle conte, însemnatăa acestui moment.

„Dar ca opiniunea publică a Europei se nu înțelegă fals dimensiunile restaurațiunei comitatense, cele dintăi discusiuni comitatense folosindu-se de străvechiul lor drept constituțional vor declara, că diploma din Octombvre se află în contradicțiune cu legile și cu constituțiunea, că reînființarea cancelariei alicie și a locotenenției, care au fost cassate prin legile din anul 1848 sancționate de Regele, e nelegală, că prin urmare aceste autorități nu există și nu pot exercita nici o potestate oficială și fiind că dreptul de a vota dările și recruiți și se cuvine dieiei, funcționarii comitatensi nu numai se fie opriji a conlucra la încassarea dărilor și la recrutare, ordinate într'un mod arbitrar, ci și se li se impună stricta datoriță de a scuti poporul de toate impositelle de felul acesta.

„Afară de aceasta mai există intențiunea de a se lua hotărârea într'o conferență sau în dietă (dacă aceasta se va întruni), ca să nu se voteze

contribuțiune nici un cruceriu și să nu se încuviințeze asentarea nici măcar a unui recrut până nu se va restabili constituțiunea pe baza legislațiunei din anul 1848 în cuprinsul seu întreg subînțelegându-se aici ministeriul ungurese independent, în deosebii portofoliu ministrului de finanțe și de resboiu, până nu se vor depărta toate elementele străine ale trupelor din țeară și până nu se vor disloca regimentele unguresci în patria lor.

„Escelenția Voastră ve veți aduce aminte, că casa Austriei, înainte de a se hotări a concede națiunei aceste drepturi constituționale, era gata, călcânduși cuvântul a ne ataca cu putere armată, a ne arunca patria într'o mare de flăcări și sânge și a ne trimite pe cap 200,000 Ruși de cari se îngrijise mai dinainte.

„Aceasta e programa opozițiunei legale, la care s'a alipit după toate formelle și partida moderată liberală condusă de Deak și Eötvös (fostii mei colegi în ministeriul)

„Încât pentru organizaerea revoluțiunei am trimis în Septembvre convențiunea stabilită între noi comitetului central care conduce mișcarea în patrie, provocându se pună numai decât în lucrare organizațiunea tactică a revoluțiunei și țeara e împărțită deia după corpurile de armată, divisiuni și brigade, comandanții corpurilor nu numai s'unt denumiți, ci aflându-se la posturile ce li s'au dat lucră deia din toate puterille și recrutarile pentru armata revoluționară națională se fac pretotindenea cu energie și discrețiunea la sfârșitul acestui an mi se va trimite ordine de bataille pentru oastea întreagă. Preflungă această organizațiune tactică s'au făcut dispozițiuni și pentru armarea gloatelor. Planul strategic al campaniei s'a stabilit în toate detaiurile și în conformitate cu baza adoptată de Escelenția Voastră, aprobată de consiliul de ministri și confirmată de Regele. Afară de aceasta s'au inițiat anele rapoarturi de concesiiunei cu armata austriacă și s'a organizat însemnatul serviji al exploratorilor. Mai departe fie care comitat a primit câte un comisar suprem politic, care va avé chiearea a se îngrijii de instituirea de organe revoluționare subalterne în fie care cetate și în fie care sat. Lista comisarilor se află în mâna mea și v'ed figurend într'ânsa numelle cele mai populare din țeară, între acestia mulți dintre cei mai bogăți magnați.

Generalul Vetter, pe care l'am încredințat cu elaborarea planurilor tactică și a instrucțiunilor destinate pentru comandanții supremi din patrie a fost de față la consfăturile făcute în solul din Ungaria deci el e în stare a da Escelenții Tale deslușirile dorite. De aceea și aflat consultiu lucră să-l încredințez cu predarea acestei scrisori.

„Deci eu s'unt acum în pozițiunea de a pute da nu numai în numele meu propriu sau al direcțiunei sau al emigrațiunei, ci de dreptul în numelle și la mandatul re-piecal al națiunei asigurarea sărbătoarească, că Regele Victor Emanul poate comita la Ungaria. Dacă Majestătea Sa va emite proclamațiunea la arme pe baza stabilită în Septembvre, se va vedé ce e în stare să facă națiunea maghiară.

„Am se mai adaug la cele dișe că națiunea mea prin comitetul central a aprobat tot ce eu împunund cu soții mei (din direcțiune) am propus Escelenției Vs. Națiunea esprimă Dtale, dle conte, și prin Dta Regelui multemita sa printră s'a u primit aceste propuneri; ea compează cu încredere nemărginită la ajutoriul promis, care în acord cu părerille mele il crede neaparat de lipsă p'entru începerea revoluțiunei. Națiunea mi-a impus în sfârșit datoriță a te asigura pe dta, dle conte, și prin dta pe Regele despre supunerea e credință și despre eterna recunoștință a Ungariei.

„Cu aceste dle conte, eu mi-am făcut raportul despre starea lucrurilor în Ungaria. Acum însă am de împlinit o serioasă datoriță cătră patria mea.

„Sul patrioților ungari după ce primi instrucțiunile mele, mi adresă următoarele cuvinte:

„Sunt însărcinat a ve declara în numelle comitetului central: națiunea compează că direcțiunea națională maghiară care lucră sub presidența Dtale întorcându-se în țeară va lua asupra s'a guvernul provizoriu al țerei și până atunci dispozițiunile Dtale se vor escuta cu fidelitate. Încredându-ne în circumspecțiunea Dtale noi și cu noi lumura națiunei nu am esitat a ne pune în joc viața, averea, fericirea familielor noastre și ce e mai mult decât acestea, viitoriul patriei noastre. Noi ne am pus într'o situațiune care e imposibil să fînă mult. O organizațiune revoluționară atât de estinsă nu se poate susține și nici o împregiurare vreme îndelungată fără de a se da de urmă și descoperiea cea mai neînsemnată ar da carneficiului un seceriș m'anos. La începutul celei mai de aproape primăveri trebuie se se

limba franceză, la Paris, la cursurile abatelui Gautier, nu este cea mai mică atracțiune a acestei fisiomii.

„În francheța sa, caracterul ei a păstrat ceva din această savoare cămpeană. Copila era rebelă: femeia are o voință nestrămutată. Când era de cincizeci ani, p'arținji voia s'o facă se posece pentru un portret; toate rațiunile fură zadarnice, pentru a o face să stea înscădat. A trebuit să s'astepté voința ei. Când se otări a sta nemicață luptă atata cu ea însăși și încât căduș leșinată.

„În acel timp, și mai în urmă, visul ei fu să devie instituitoare. Am audit-o dișend că are vocațiunea de a instrui. În adevăr ea învăță pe tron, prin exemplele e da.

„Într'o di, era de șecce ani, se decepta cu o dorință irresistibilă de a înlocui preambularea de dimineată prin vizitarea scoalei dela Rodenbach. Mama trecend prin camera copiilor, copila Elisabeta îi ceru voia de a se duce să învețe cu fetele arădușene. Prințepisa de Wied nu audise cererea și tăcu; dar fiica sa luă tăcerea mamei

salm drept permisiune, și alergă la ferele. Scolarișela erau pe cale; mica prințepisa le întâlni în cale.

„Învățătorii măgulit, dar nu prea surprins, admise pe această nouă scolarică la onorurile lecțiunei. Era o lecție de cânt. Mica prințepisa, care nu cuteza se cănte prea tare în mijlocul familiei sale bolnave își lărge plămâni în secală și-și dete toată vocea astfel încât o altă ne mai putend îndura acel cânt atât de puternic și poate și geloasă, îi pusé îndată mâna pe gură, scandalisand astfel toată clasa.

„După câteva momente unul din v'ănătorii castelului trimes după mica cântăreță, veni să o reclame pentru a o conduce la arest.

„Aceasta încercare de libertate îi aduse o lecțiune de captivitate. Astădi regina numai cântă; o mână nev'edută, nepipabilă se pune uneori pe gura ei spre a opri adevărul gata se strige. Atunci ea alergă la albumul ei și ascunde acolo ceea ce nu poate spune tare.

„Această educațiune bine dirigiată, această viață în familie, care serba pe câmp și se intrința în casă, această putere de instinct și de voință pe care doliri necontente o măria supunându o apoi mai târziu călătoriei în diferite părți ale Europei însoțită de matusa sa marea ducesă Elena de Rusia, profesori învețăți, cetiri judecioase esplică acest gust literar, această vigoare de cugetare care se condensează astădi în cugetări voin adaugă această deprindere de muncă care face că Regina întrece pe Rege, se deșteaptă în diori, își reaprinde lampa stinsă cea din urmă, și și-a tors furca când toată lumea doarme încă.

„Nu este oare ciudat de notat, a avut ca instituitoare principală pe dra Lavater strănepoata vestitului fisiognomist? Nu datoreese însă știința de observare tradițiunilor aduse de guvernanta ei. Dacă ar trebui se găsece o întorie otăritoare a vocațiunei sale ași căuta-o mai bine în familia sa.

„Bunică sa, prințepisa Ludovica de Wied, era poetă; moșul său avea un

frate pictor, și un altul, principele Maximilian, călător și naturalist celebru tatăl său a scris cărți de filosofie.

„Dar ce a făcut-o mai cu seamă poet este durerea.

„Până la moartea copilice, nu se scia că regina să fie scris în versuri, în limba germană, s'eu în cea franceză. Taina ei i-a scăpat prin ultimele sfârșiri ale inimii sale.

„Ne putend sfârși portretul, care cere a fi de mai multe ori prelucrat mă mărginesc în a schița trăsurile mari și atingătoare ale fisiomiei, spunend cum ea apărú pentru prima oară principelui Carol de Hohenzollern.

„Această înteliner se făcu la Berlin în timpul unei șederi de câte-va luni a prințepsei Elisabetei împrennă cu juna cometa Maria de Flandra, astădi cumnata ei.

„Ea cobora, cu obicinuita-i viciocine, scara cea mare a castelului Eugea de urit? simția recrescându-i aripele din viața i liberă dela Neuwied? ea, sbura, aluneca, scăpă două-trei trepte și s'ar fi omorit șeu r'ânit, dacă junele

până capet acestei situațiuni sau într-un fel sau intraltul. Dta poți să asiguri pe contele Cavour că Ungaria va împini tot ce Dta ai promis în numele națiunei. De altă parte însă și noi vom să fim asigurați că resboiul va izbucni de bună seamă în primăvară și că noi putem compta cu deplină siguranță în ajutorul promis. Esti dta în pozițiune a ne da în această privință o asigurare hotărâtă?

„Eu am dat la această declarațiune următorul răspuns: „Eu am raportat în patrie cu fidelitate tot ce s'a stabilit între noi și guvernul Regelui în Septembrie. Vă este cunoscut tuturor că contele Cavour ne a asigurat în scris, că consiliul ministerial a acceptat convențiunea și Regele a confirmat această asigurare din partea contelui Cavour cu cuvintele: „eu aproberez și acceptez tot ce ați stabilit dvoastre cu contele Cavour. Vă puteți încrede în cuvântul meu. Spune națiunei Dtale că eu nu o voi înșela nici odată.” Dacă situațiunea s'ar fi schimbat de atunci, contele Cavour de sigur n'ar fi înscințat despre aceasta. Nici el nici Regele nu vor voi să se joace numai cu nenorocita noastră patrie.

„Dorința Dv. e justă; o voi purpune conținut. El nu va refusa răspunsul categoric; dacă va refusa, și acest refuz va fi un răspuns, și noi îl vom înțelege și nu vom conforma astfel. În timp de 14 zile veți primi înscințarea în patrie.”

Deci te rog pentru hotărâre, Escelență, te rog având în vedere nenorocirea ce aternă americană deasupra patriei mele. Ce să răspund patrioților mei?

„Se ivesc semne ce me pun pe gânduri. Solla ce a primit-o reprezentantul nostru din Turin ca răspuns la comunicatul meu din 22 Octombrie dela secretariul Escelenței Tale, greutățile ce ni s'au făcut în afacerea cu legiuinea și cu speșele bancnotelor, sunt aparante neliniscitoare, a căror gravitate se sporesce într-o măsură mare prin aceea, că idea de a cumpăra Venetia (prin Italia) e pusă la ordinea zilei nu numai aici în London, în oficial estern, ci chiar și în foile din Turin.

„Eu cred că ideea aceasta nu e populară în Italia; sunt de părere că contrastele de interese dintre Italia și Austria nu se pot netezi printr-o cumpărare; am convicțiunea că valoarea tractatelor între state se măsura după gradul puterii și al interesului. Cumpărarea Venetiei departe de a garanta liniscia și siguranța Italiei, va da numai Austriei ocaziunea, ași regula încetarea finanțelor și ași reculege puterile, pentru a se resbuna asupra Italiei și un prețes pentru această resbunare nu va fi cu greu de adiat. Eu dic deci, și nu există decât o singură cale, pentru a ne asigura contra simțemîn-

principe Carol, care suia scara, n'ar fi primit-o în brațele lui.

Ea trebuia să mai cadă încă în brațele lui, în 1868, dar, deastudată, pentru totdeauna. Principele și-a adus aminte de frumoasa sturdalnică și, prin scrisorile surorii sale, îi cunoșcete meritele; o ceru în căsătorie. Aceasta însoțire, care are farmecul ei românesc, are și un colțșor de ambițiune.

Tânăra principesa Elisabeta când i se vorbea de mărișcă când toți lăudau în contra gustului cam sêlbatec ce părea că are pentru celibat, răspundea adesea:

— Nu voi primi să fiu regină de cât în România.

Principele, care nu era încă rege îi prînsă cuvântul și ea fericirea-i aduse.

(Va urma.)

telor ostile ale Casei Austria, adică, a delătura această Casă, frângându-se puterea cu ajutoriul Ungariei.

„Dacă cumpărarea totuși s'ar realisa, noi Maghiarii am deplange cu dorere naufragiul speranțelor noastre, dar la un gravamen nu avem drept. Presupunând, că Escelența Voastră veți ave bunățate a ne înscințata despre schimbarea situațiunei, — pentruca patria mea se nu se legene în speranțe deșerte și se devină pradă unei nenorociri neprecalculabile.

„Te rog Escelență pe tot ce e sacru unui patriot, te rog cu mânie ridicată: Spune-mi ce se răspund națiunei mele?

„Solu patrioților ungari m'a înscințat și despre aceea, că pe la eșărșitul anului vor mai ave încă lipsă de v. 150,000 frci, pentru a susține organizațiunea militară; mai departe, dacă resboial ar izbucni, eu sê le dau suma la mână cu o lună mai înainte de izbucnire, această sumă se cere pe baza ordinei de bataie (*ordre de bataille*) pentru a aprovizionarea armata regulărilor în cele 15 zile dintău ale revoluției și pentru a-i da soldul; altmîntre va fi cu neputință a susține ordinea și disciplina, și există temerea că ici colie mișcarea va degenera dacă nu în jăfuiți toți în presiuni. Aceasta încă a fost una dintre considerațiunile ce le am avut în vedere când am luat în preliminarul nostru contractarea unui împrumut de 10 milioane franci pentru acoperirea primelor speșe ale campaniei.

Kossuth.”

Doamna Adam și Aescacoff.

Aceste persoane cunoscută acum destul de bine în lumea politică, cetim în „Telegraphul” că au avut o conservatiune care a fost publicată și în alte diare europene.

Bată ce cetim în „Telegraphul”: În Golog, în Nowoje Wremja în Russ, pretindinți găsăm suposițiuni vagi, cari ne dau a crede că biata diaristică, rusă tot mai crede încă că Tarul se va hotări a da imperiului o Constituțiie cel puțin în diua încoronării sale. Este drept că aceste suposițiuni, un cât ne apropiăm de diua fiesată pentru încoronare, devin din ce în ce mai vagi și mai efemere. Ba chiar din contră totul ne dovedese că partitul anti-constituțional se întărese împregiurul Tarului, care fiind înemnițat, ca sê dic așa, în castelul său dela Gaticina, și perde cu desăvârșire oare ce idee despre trebuințele societăței ruse.

Așa de exemplu, că caracteristica impotenței mintale a oamenilor, cari în momentul de față sînt mari și țari pe aci, cari propag ideile declarate de un adevăr netăgădit și contra cărora ori ce critică este mai mult decât asvropă pedepsită, vê aduc aici convorbire vestitei doamnei Adam cu un mai puțin celebrul Ivan Serghievici Aescacoff, părintele și șeful suprem și infalibil al panslavistilor. Această convorbire pe care ne o dede o a treia persoană, prezentă la întrevederea doamnei Adam cu Aescacoff, anume dl Malcianoff, festul redactor al diarului revoluționar din Geneva „Nabat”, actualmintă omul salariat de domnul Ignatieff.

D-na Adam s'a recomandat dlui Aescacoff într'un mod foarte curagios, ea s'a diș a fi francesă slavofilă.

— Noi, a diș ea, am cu rușii multe lucruri, care se seamănă: Franca are peste 10,000,000 de proprietari foncieri, Rusia are peste 60 milioane; voi cîntăți formule de guvernare cele mai populare, noi ca și voi, cîntăm a ne organiza după dorințele poporului frances.

S'a vorbit după aceasta de Rusia, de toate particularitățile ei, atât de interesante pentru o europeană.

— Da, dișed-na Adam, lăsând la o parte evenimentele triste din anii din urmă, lăsând la o parte comentariile rêu voitoare ale acestor evenimente, Rusia totuși remâne un magnet atrăgător pentru popoarele europene. Privirile societății civilisate din occident sînt îndreptate spre acest mare imperiu, toate mișcările sociale, cari se fac — mărirea colosală a teritoriului și numărul locuitorilor — fără vîia noastră atrag asupra Rusiei atențiunea noastră, cugetarea Europei întregi.

Naturalmente că după asemenea introductiune, Ivan Aescacoff a fost forțat să înceapă a vorbi despre cele ce se petrec în momentul de față. Estă pasagiul cel mai straniu din discursul lung al panslavistului:

— Regele Franciei, împăratul ei, a diș Aescacoff, n'a fost în decursul istoriei acestei țeri decât *le premier gentilhomme* pentru nobilii Franciei, ei se făleau cu acest titlu, și tocmai acest titlu li a decoronat în ochii poporului, care pretindinți nu este alt-vece decât antitesa socială a nobiliei... Tarul nostru nu este un nobil ci o persoană care nu aparține nici uneia din clasele ce compun poporul întreg al imperiului, țarul nostru este o legătură temeinică între nobilii și popor, un advocat, un apărător al poporului față cu aristocrațiunea... Constituțiua voastră, care lega și limita prin urmare puterea regelui, la noi n'ar fi fost alt-vece decât limitarea, slăbirea puterii de apărare a poporului față cu nobilii — prin urmare înțelegem bine că constituțiunea pentru Rusia este și va fi un ce anti-popular; poporul va protesta contra unui act atât de nedrept.

Doamna Adam ascultă cu mare băgare de samă; însă nu sciu dacă va fi înțeleș. Logica bisantină a panslavistului de la Moscova sê arată într'un mod așa de bizar, că d-na din Paris n'avea alt-vece să facă de cât a da din cap.

— Unde, unde, striga Aescacoff emoționat, unde putem noi Rușii, sê găsim un model de constituțiie bună pentru popoarele noastre? A copia pe cea din Engiltera?

— Feresca Dumnezeu! răspunde doamna Adam, ferescă Dumnezeu de a imita această țeară, al cărei popor nu are nici o proprietate, unde întregul teritor aparține unei mii sau două de aristocrați...

— A lua de model pe Germania, unde parlamentarismul nu este alt-vece de cât un șir de conflictiuri fără finit?

— Naturalmente că nu.

— A transcrie constituțiua Franciei?

— Oh! elle est en état de revision!

— A inventa una nouă? Dar atunci cine ne poate garanta că mâne nu se va găsi un om care ne va inventa o alta și mai bună, poimâne va veni ear alt om și ne va propune o a treia și așa până în infinit? Unde și când ne vom putea găsi repaus și odihnă?

Cu aceste se fnesco citațiunile din convorbirea doamnei Adam cu Aescacoff. Cred că este destul; vedeți dar până la ce grad sînt conservatori acești oameni, cari compun elita societăței ruse de aci. Prin urmare nu vê mirați dacă sînt aici oameni cari desper și nu cred ca această țeară s'ei poată crea un viitor senin o cale sigură spre progres. De doamna Adam nu m'ê mir, acest diplomat cu rochie și a jucat rolul său cu multă dibăcie, și amintirea despre cele 10 milioane de proprietari din Franca, ne dă o idee completă asupra cunoștințelor și opiniunilor acestei amice intime a deului frances cădut nu de mult din înălțimile puterii executiv.

Apel,

căți și ordinari ai societății „România Jună.”

În preșarea zilei de Paști din anul 1881 societatea academică „România Jună” a împlinit al decelea an al existenței sale. Societatea a sêrbat jubileul său de un deceniu prin o sedită festivă și ca o dulce amintire a acestei zile însemnate a decis a sê introduce un album, care sê cuprindă portretele tuturor membrilor din deceniul expirat: onorari, fundatori, emerițați și ordinari.

„România Jună” e mândră de a pute numără între membrii săi onorari pe cei mai fruntași și binemeritați bărbați ai neamului nostru; ea numără de membri fundatori pe mai mulți bărbați distinși și marinimoși; ear fostii ei membri ordinari ocupă în viața publică locuri distinse și onorifice. Actualii membri ordinari doresc din adnclul inimii, sê aibă înaintea ochilor chipurile acestor bărbați, chipuri mărețe, care arată într'un mod viu cum omul prin muncă neobosită și statornicie, prin abnegați și iubire de nație și patrie poate sê devină folositor statului, neamului, familiei și lui însuși; — doresc, sê aibă înaintea ochilor chipurile bravilor lor antecesorii, cari prin zêb neobosit, prin jertfe nenumerate și abnegați au isbit, sê lase următorilor o moștenire atât de prețioasă cum e „România Jună.” Tipurile lor ne vor îmbărbăta la activitate comună, ea, uniți în cugete, uniți în simțiri, sê tindem a duce la îndeplinire mărișcele scopuri, ce le are „România Jună” și sê predăm urmașilor noștri strămoșasca moștenire tot așa de măreță cum am primit-o.

Până acum numai o parte din acelea chipuri împodobese albumul nostru, pentru aceea comitetul societății roagă pe toți membrii „României Jună”: onorari, fundatori, emerițați și ordinari, sê binevoiască a ne trimite fotografiile Dlor, ca sê putem îndeplini dorința actualilor membrii ordinari.

Albumul din cestie va fi pentru noi și generațiile, ce vor urma în ceasuri de bucurie obiect de nobilă prețecere, ear în vreme de griji și nevoi chipurile lui ne vor însula curagiu și nedejide; carei umbre strămoșilor sunt pentru nepoți sfinți și ivirea lor e privită de deșii ca o solie dumnelească, care le vesteșce, că nu sînt păreși și că spiritele puterincilor strămoși priveghiază asupra lor.

Aceștea sînt motivele, care ne-au îndemnat, sê întroducem numital album și ne place a ne măguli cu nădeia, că în scurtă vreme vom vedea realisată această dorință, ce atât de mult ne preocupă sufletul.

Adresa societății: VIII Lange Gasse 4.

Vienna, în Februarie 1882,

Pentru comitet:

Emilian Popovici I T. Mera
vice-president. secretar.

Varietăți.

* (Balul Calicot), de Mercuri seara care pe lângă petrecere fără luse costisitoriu, mai are și scopul frumos de a sporii fondul destinat pentru înființarea unei școli de fetițe, — n'a avut în anul acesta norocul din anul trecut. Ceterorii înse nu se sparie nici se compătimentească, căci balul a fost destul de imitat. Părechi de jucători și jucătoare au fost mai puțin ca anul trecut, au fost însă destule pentru de a se începe o horă „mare și frumoasă”, jucată după „hora Severinului”, executată foarte bine de musica regimentului c. r. de infanterie Nr. 31, care în tot decursul balului s'a distins prin precisiunea și animo cu care a executat piesele programei; au fost destule

ca la „Romana” și Quadrile” se formează câte două coloane, care au ocupat tocmai bine spațioasa sală dela „Imperatul Romanilor.” Jucătorii cari au participat credem că în inimile lor se vor fi bucurat, că pot juca mai comod ca de altă dată; că la jocurile rofunde nu erau nevoiți a se isbi păreche de păreche. Fiindcă sîntem la jocuri trebuie se amintim că „Romana” cea dintîiu s'a jucat de astădată mai precis. În privința aceasta avem dară se înregistrăm un progres. Prin aceasta însă n'am vrut se dicem că s'a ajuns punctul de perfecțiune. Asupra privitorilor, mai cu seamă a celor cari nu cunosc jocurile române, jocul face impresiune plăcută și am avut chiar și exprimându-se unii că jocul acesta este un joc elegant și „salonfähig”. Și ca complement, măgulirea este justificată și trebuie să îmbărbăteze pe cei competenți a se năsi cu se l' pună în saloanele, cel puțin, unde se intrunesc Români la petreceri, altă turea și nu înopăia cadrilului. Ardeleana, — era după pară, — n'a nămerat jucătorii numeroși, a fost însă jucată chiar și de jucătorii și jucătoare neromâne. Jocul acesta ar merita mai multă atențiune, vrem se dicem, că ar trebui regulat. Când părechele ar conglăsi și mai bine atît cu musica cît și între sine, jocul ar fi mai impunător.

Între oasepiți au fost malta generalitate de aici, ofițieri din statul major și alți ofițieri subalterni, funcționari civili etc. într'un număr măgulitoriu pentru balul-calicot.

Decorațiunea saiei a fost splendidă.

Costumele jucătoarelor au fost astădată albastre. Sînt gusturi întro gusturi. După părerea noastră coloarea n'a fost tocmai nimerită.

Regina balului? Ne rugăm a fi dispensați de respuns. Recunoașcem că sîntem monarhiști în principiu, la bal însă ne mai place republicanismul și în republica balului nostru au toate jucătoarele perspectiva a fi regine. Nu erau senatorii Romei antice toți regi?

* (La Serata cu dans) ținută în 11 Februarie a. c. în Sebeș spre înfintarea unui fond cu scopul de a ajuta școlarii seraci au încurs 144 fl. 50 cr. v. a. și sau s'apasat 116 fl. 87 cr. v. a. deci venitul curat pînă acum este 26 fl. 63 cr. v. a., care s'a și transpus spre scopul amintit în administrațiunea comitetului bisericeii gr. or. de aici.

Dintre contribuenți au s'olovit preț dintre neparticipanți la Serata, domni: Simeon Blasin, supratene des. reg. în Orestie 9 fl. v. a. Din loc, domni: Georgiu Anghial, consilar autic în pensie 4 fl. Heinrich Bayersdorf 2 fl., Albert Leonhardt 2 fl., Ioan Piso, senator 1 fl. Gregoriu Forro, jocariu 1 fl., eără dintre participanți domni: Teodor Colbasi, proprietar în Cutu 3 fl. din loc domni Ioan Oniș, comerciant 3 fl. Aron Bihoy, ces. reg. major 2 fl., Ioan Muntean, advocat 2 fl., Ernst Mărginean, capitan ces. reg., Carl Leonhardt jnn. Nicolau Beu, I. Zöld, M. Balog câte 1 fl. Constandiu Colbasi proprietariu în Spring, I. Muntean notar cercual în Séciorii, Geras. Carpenișan, notar în Balomir câte 1 fl.

Comitetul exprimă mulțămăta sa tuturor contribuenților pentru spriğinirea nobilului scop.

* (Emigrațiune din Ungaria.) Din Comitatul Sepușului (Ungaria nordică) în a. 1881 după date oficiale au emigrat la America numai puțin decăt 1627 (1154 bărbați și 473 femei) și după cererile de pasporturi emigrațiunea pare a lua în anul acesta dimensiuni încă și mai mari.

* (Din Secelul de lîngă Săliște) primim o epistolă, din care ne

informăm despre unele întemplări, cari — adevărindu-se și numai în parte — sînt de natură, a revolta simțul de umanitate și dreptate pentru purtarea judelei comunal din Săcel și a protectorului său a *solgăbirăului* din Săliște. Judele comunal Bucur Rășpop a maltractat, se dicea adică în epistolă, pe parochul comunal Ioan Platoșiu, în chipul cel mai neomenos, bătându-l, ba smulgându-i barba și călcându-l chiar cu picioarele — tocmai atunci când parintele Platoșiu în ajunul Stlui Botez cu crucea se urcă în casa judelei, pentru a o sfinți. Causa? Preutul a voit să intre în casă și în vefătorul pe lîngă crăsnic, după obiceiul îndatinat, ear judele s'ainvoit cu — purnul! Poporul irit era pe aci se se arune asupra judelei, și numai intervențiunea preutului a avut de a mulțămă, și a rămas judele teafăr. Acesta a fost rolul judelei Rășpop. Vine acum *solgăbirăul* Ilariu Muciu, la care judele a fost pârît de cătra Secelii încă în 14 Decemvrie 1881. Dl *solgăbirău* abia pe 19 Ianuarie a. c. a chemat pârțorii în cancelaria comunală din Săcel. Părintele Platoșiu, cerend a fi și dlui ascultat a fost acuma tractat de *solgăbirăul* Muciu în chipul următoriu: „Ce vrei popo? Nu scii că te am pedepsit cu 100 fl., acuma însă te voi pedepsi cu 200 fl. ! *Halt! rechts marsch!*” Și deschidend ușa l'a prins pe preutul de spate și l'a aruncat afară din cancelarie, fiind dl *solgăbirău* Muciu spriğinitor de pumnii „judelei” Rășpop. Mai urmară apoi vreo cîteva injurături gentile la adresa poporului întăritat, care intrase în cancelarie după alungerea brutală a preutului. De aci apoi un șir de „neînțelegeri”, — la cari odată s'a ivit și revolverul în mîna „judelei”, — între judele Rășpop de o parte și Secelii, preutul și în sfîrșit notariul comunal de altă parte, căci la arăstarea acestuia a eşit treaba la urmă, după ce mai năinte s'au fost arestat prin gendarmii — se înțelege la porunca dlui *solgăbirău* Muciu — mai mulți Săcelii. Causa se află acum parte la Vice-comitele comitatului Sibiu, și parte — după informațiunile noastre — la judecătoria cercuală din Săliște. Așteptăm să se facă deplină lumină în afacerea Săcelului.

* (Mulțămă publică.) Subscrierul comitet arangiatoriu vine prin aceasta a aduce cea mai cordială mulțămăta acelor bine voitori cari au participat la petrecerea arangiată în comuna Mogogea, în favorul bis. și a scoalei din loc ținută în 23 Ianuarie 1882 seara și au bine-voit a contribui pentru ajungerea scopului, cu deosebire ne exprimăm mulțămăta față cu cei de confesiune și naționalitate străină, că au fost așa de buui de a binevoit a participa la această petrecere.

Conspect
despre contribuitorii, care au binevoit a contribui la balul ținut în parochia gr. or. Mogogea (Kollmezo) în 23 Ianuarie 1882 în favoarea scoalei noastre confesionale și a sf. bisericeii.

Dela D niit: Georgiu Cuppa paroch gr. or. cu familia, 2 fl., Ioan Șovrea, administrator protopope. Trilni cet. de peatră (Kövár) 2 fl., Samuil Cuppa, protopresbiter Tr. Scaenlui, 1 fl., Elias Czentsa, paroch gr. et. în Chinesii, 1 fl., Teodor Șovrea, invetătoriu în Mogogea, 1 fl., Gavril Sleann notariu cercual în Mogogea cu familia, 1 fl., Vaida Imre, 50 cr., Beniamin Borodi, invetătoriu în Corabie, 50 cr., Roth Bernárd, traficant israelit (croitoria) în M. Lăpos 1 fl., Smil Izsig Samuil, croitoriu (szabo) Israelit din M. Lăpos, 40 cr., Németh Sándor, curător reformat în Damăneșii (Domokos) 1 fl., Kollósi Kajtan, meseriaș reformat din Oláh Lăpos 1 fl., Bogdan Costan, pariclieriu din Corabie, 50 cr., Bozior Ioan, cantor din Corabie, 50 cr., Aresnte Ciceu, epitrop în Mogogea cu familia, 1 fl., Vasilie Susan, 50 cr., Georgiu Zobu cu fa-

milia, 1 fl., Ioan Marcși, cu familia, 1 fl., Ioan Buzura 1. Grigorie cu familia 1 fl., Simion Tirila, 50 cr., Papp Lajos, adjunct de notarin, 50 cr., Petru Cuppa, 50 cr., Petru Marcși cu familia, 1 fl., Ioan Cuppa, cu familia, 1 fl., Vasilie Petre, 50 cr., Georgie Sárto cu familia, 1 fl., Ioan Mann, jude comunal, Pojana porculi (Dinopatoke) cu familia, 1 fl., Anna Slean, 50 cr., Vasilie Sárto, 1 fl., Petru Marcși cu familia, 1 fl., Andreiu Popp cu familia 1 fl., Bányás Bogdan cu familia, 1 fl., Simion Șon, 50 cr., Grigore Cuppa cu familia, 1 fl., Maria Cuppa, 50 cr., Ilie Marcși cu familia, 1 fl., Petru Buzura, 40 cr., Vasilie Buzura, 1 fl., Suma 34 fl.

Comitetul arangiatoriu gr. or. Mogogea în 23/1 1882.

Membrii arangiatori:
Georgiu Cuppa președinte, Aresnte Ciceu, Teodor Șovrea.

* (Ofițieri rusesci) trec spre Bosnia și Erțegovina, după cum asigură foile din Budapesta, — ne întrerup. Despre un colonel rusesce Troșninski spun că Sămbăta s'a întors dela Vidin și Ruscicu la București, noaptea a asistat la o sedință panslavistă, în care a cetit o epistolă a lui Corsacof, ce provocă la „lucru patriotic”. — Mai departe s'au cetit epistole dela Novisad, Agram și Belgrad. Duminică dimineața la 6 oare Troșninski a plecat în Ruscicu.

Bursa de Valia și Pesta
Din 16 Februarie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	198.—	117.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	87.75	87.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	107.50	107.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.50	—
Imprimatul drumurilor de fer ung. Obligatiuni ung. de resemupăror pînă la anul	130.75	130.50
Obligatiuni ung. cu clausula de sorșire	96.75	96.—
Obligatiuni urbariale tomanșia	94.75	94.50
Obligatiuni urb. temeș, cu clausula de sorșire	96.—	96.—
Obligatiuni urbariale transilvan. Obligatiuni urbariale croato-slavonice	94.—	94.50
Obligatiuni ung. de resemupăroră de cinea de vin	96.—	96.—
Datoriile de stat în argint	96.—	96.—
Renta de aur austriacă	97.60	97.60
Sorși de stat dela 1890	74.65	74.50
Așțiuni de bancă austro-ung.	76.—	76.—
Așțiuni de credit austr.	92.30	92.—
Așțiuni de bancă de credit ung.	115.25	115.—
Sorși unguresci cu premii	814.—	820.—
Scrișuri foicari ale institutiunii „Albina”	262.75	303.25
Argint	346.75	297.—
100 marcs nemșeci	114.—	114.50
London (pe polșia de trei luni)	108.75	105.50

Nr. 388—1882 sz. b. [20] 3—3

COMUNIS.

Pentru întregirea postului de notariu comunal în comuna mare Gurariului — Pretura Săliștei — se deschide prin aceasta concurs cu termin pînă la 1 Martie 1882.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

salariu anual 400 fl., adjut 100 fl. curat natural și 12 orgii de lemne de foc pentru curat și cano-larie, eventual relul de curat și lemne în bani gata; 10 fl. pentru lumini, precum și tacele prescrie pentru lucruri private.

Doritorii de a ocupa acest post vor ave a trimite rugărilor lor instruite în sensul art. de lege XVIII ec 1871 pînă la 1 Martie a. c. st. n. la Pretorele cercului în Săliște.

Cunoscința limbei statului e condițiune.
Săliște în 8 Febr 1882.
Pretorele cercului.

Publicare de licitațiune.

Pentru liferarea de 1024 metri cubici de lemne de ars la institutul reg. ung. de alienați, și anume pe timpul dela 1882 pînă 1883 se escrie în înțelesul înaltei ordinațiuni ministeriale din 7 Februarie 1882 Nr. 6378 un non concurs.

Oferte în scris — cu timbru de 50 cr., conțenend 200 fl. vadiu, și sigilate — pentru aceasta liferare au a se preda la subemnată Direcțiune pînă în 2 Martie a. c. st. n. la 11 oare ante-amezi; și în acelea trebuie descris lungimea și grosimea lemnelor oferite, asemenea și aceea că pentru cât voese ofrentul a aduce metrul cubic de lemne de fag, și pentru cât cel de stejariu.

Oferte, cari nu corespond publicării, ori cari sosesec întărlate nu se vor lua în considerare.

Sibiu 12 Februarie 1882.
Direcțiunea Institutului reg. ung. pentru [21] 3—3 alienați.

Nr. 6432—1881 civ. (19) 3—3

EDICT.

Din partea subscrierului jude emis se aduce la cunoscință publică că în cauza de comasa generală a hotărului comunei Felcauc săsesc diua pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anume pentru regularea reprezentanții, alegerea inginerului funcționariu și pregătirea preliminarului de spese s'a satoriu pe 15 Martie 1882 și eventual alilele următoare, totdeauna la 8 oare am. în comuna Felcauc săsesc la fața locului.

Deci provoc pe toți aceia cari sînt interesați în această causă de comasa a hotărului sub titlul de proprietari, ca se se înfășșeze la preactarea de mai sus cu atît mai sigur, cu cît neînțapșarea lor nici nu va impedeza cursul preactării nici nu va pute servi de motiv pentru un remediu legal.

Dela judele emis din partea tribunaului reg. din Dej.
Dej în 30 Noemvrie 1881.
(L. S.)
Ladislau Hesszu m. p.,
jude la trib. reg.

Zambach și Gavora,
în Budapesta strada Vațului (Vacezi utca) Nr. 17.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci
de rit catolic și grec.

Felon sau Oedejie, sacos stihare, dalmatice, baldachine, prapori, flamuri, covoare de altare, potire, liti-

ere, eademițe, pacifcale, candel, policandre, ripide, chivot, Evangolie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.
Comandele se escutează prompt
Obiectele care nu convin se schimbă. [157] 21—30